

Projekt uchwały Nr 482/1/23

Data rej. 07.03.2023

Data skier. do Kuch...

Spodziewany termin sesji 08.03.2023

**UCHWAŁA NR .....
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO**

z dnia ..... 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia wniosku dotyczącego wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów państwowych na prawo jazdy

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094) oraz § 11 Statutu Województwa Zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2397) uchwała się, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie uwzględnąć wniosku dotyczącego wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów państwowych na prawo jazdy, skierowanego łącznie przez Polską Federację Stowarzyszeń Szkół Kierowców w Warszawie, Polską Izbę Gospodarczą Ośrodków Szkolenia Kierowców w Piastowie oraz Ogólnopolską Izbę Gospodarczą Ośrodków Szkolenia Kierowców w Koszalinie.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

	Przewodnicząca Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Maria Ilnicka - Mądry
--	--

BIURO RADCÓW PRAWNYCH

E. Wieczorek-Labędzka
Ewa Wieczorek-Labędzka
radca prawny

Uzasadnienie

W dniu 31 stycznia 2023 r. do Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego (dalej SWZ) wpłynął wniosek skierowany przez Polską Izbę Gospodarczą Ośrodków Szkolenia Kierowców w Piastowie, Polską Federację Stowarzyszeń Szkół Kierowców w Warszawie oraz Ogólnopolską Izbę Gospodarczą Ośrodków Szkolenia Kierowców w Koszalinie. Wniosek dotyczy wprowadzenia zasady różnicowania opłat określonych w uchwale SWZ w sprawie wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów państwowych na prawo jazdy - w zależności od dysponenta pojazdu, którym egzamin byłby przeprowadzony.

Wnioskodawca zwrócił uwagę, że faktyczne koszty rzeczowo - osobowe egzaminu, w przypadku praktycznych egzaminów państwowych na prawo jazdy prowadzonych pojazdami niepozostającymi w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego są **niższe od kosztów przeprowadzenia egzaminu pojazdem pozostającym w dyspozycji ośrodka egzaminowania**. W ocenie wnioskodawcy ośrodek egzaminowania w przypadku prowadzenia egzaminu pojazdem niepozostającym w jego dyspozycji nie ponosi kosztu paliwa, kosztów eksploatacyjnych - w tym kosztów obsługi technicznej, naprawy, ubezpieczenia, amortyzacji, raty leasingu lub opłat najmu albo garażowania. Ponadto wnioskodawca dostrzega, że w obecnie obowiązujących przepisach dotyczących wysokości opłat za przeprowadzanie egzaminów wysokość ta pozostaje na jednakowym poziomie - bez względu na to, kto pozostaje dysponentem pojazdu przeznaczonego do przeprowadzenia egzaminu. Z tego powodu opłata nie uwzględnia faktycznie ponoszonych kosztów rzeczowych, co jest działaniem wbrew obowiązкови wynikającemu z art.66 ust.2 pkt.6 ustawy o kierujących pojazdami (*delegacja ustawowa dla wydania rozporządzenia w sprawie określenia wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów dla właściwego ministra ds. transportu - przy uwzględnieniu kosztów rzeczowych i osobowych*).

W dalszej części wniosku wskazano, że w przypadku gdy egzamin praktyczny na prawo jazdy prowadzony jest pojazdem niepozostającym w dyspozycji WORD - osoba egzaminowana **„jest zmuszona do dwukrotnego opłacania”** kosztów rzeczowych związanych z zapewnieniem pojazdu na egzamin - wnosząc opłatę za egzamin do WORD oraz ponosząc koszt udostępnienia pojazdu przez ośrodek szkolenia kierowców.

Wnioskodawca uważa, że przedstawione wyżej uwarunkowania „prawno-faktyczne” powodują konieczność zróżnicowania wysokości opłaty za przeprowadzenie egzaminu praktycznego na prawo jazdy - w zależności od dysponenta pojazdu, co powinno stanowić obowiązek władzy publicznej mający na celu zapewnienie poczucia sprawiedliwości społecznej. Dalej wnioskodawca powołując się na analizę rynku dostrzega problemy związane z zakupem nowych pojazdów (w tym również dla ośrodków egzaminowania), jak i znaczący wzrost cen pojazdów powodowany inflacją - co jak uważa potwierdza to, że koszt pojazdów generuje procentowy udział - w kosztach przeprowadzania egzaminu.

Warunki takie wg opinii wyrażonej przez wnioskodawcę powodują oczywisty obowiązek kreowania racjonalnej gospodarki przychodami ośrodków egzaminowania, co powinno wiązać się z zachęcaniem do przeprowadzenia egzaminów pojazdami innych dysponentów - niż pozostających w dyspozycji ośrodków egzaminowania.

Na zakończenie wnioskodawca informuje, że wbrew elementarnym zasadom sprawiedliwości społecznej oraz obowiązкови wynikającemu z przepisów prawa - organy Władzy Państwowej (dotychczas ustalające wysokość opłat za przeprowadzanie egzaminów) nie reagowały na postulaty zróżnicowania wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminu praktycznego - w zależności od dysponenta pojazdu, poza wyjątkiem egzaminu przeprowadzonego dla osoby niepełnosprawnej posiadającej orzeczenie o konieczności przystosowania pojazdu do rodzaju niepełnosprawności.

Odnosząc się do stanowiska wnioskodawców na wstępie wyjaśnić należy, że stosownie do przepisu określonego w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2022 r., poz. 2589) (wejście w życie - 1 stycznia 2023 r.) w ustawie o kierujących pojazdami po art. 56 dodaje się art. 56a ust. 1 i 2 w brzmieniu: „1. Wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu państwowego określa sejmik województwa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego, przy czym wysokość opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu w zakresie uprawnień każdej kategorii prawa jazdy nie może przekroczyć 50 zł, a za przeprowadzenie części praktycznej:

- 1) 200 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, D1 lub T albo uprawnienia do kierowania tramwajem;

- 2) 250 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1+E, C, C+E, D, D+E lub D1+E.
2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty rzeczowe i osobowe związane przeprowadzaniem egzaminów państwowych”.

Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem uchwała Sejmiku WZP określa wysokość opłat za przeprowadzanie egzaminu państwowego na poszczególne kategorie prawa jazdy albo pozwolenie na kierowanie tramwajem. **Przepis nie upoważnia Sejmiku WZP do wprowadzania w drodze uchwały zasad obejmujących zwolnienia z opłat, różnicowania ich lub wprowadzania ulg od opłat dla poszczególnych grup osób.** Wobec tego przygotowany projekt uchwały obejmuje wyłącznie określenie wysokości opłat za przeprowadzenie poszczególnych rodzajów egzaminów, a treść uchwały Sejmiku WZP, co do zasady nie różni się od przygotowywanych lub przyjętych już uchwał w innych województwach.

Istotne jest również to, na co zwrócił uwagę wnioskodawca - że aktualnie obowiązujące wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów określone w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminu państwowego oraz stawek wynagrodzenia związanych z uzyskiwaniem uprawnień przez egzaminatorów (Dz. U. z 2014 r., poz. 974) poza wysokością opłat za przeprowadzenie egzaminów na poszczególne kategorie prawa jazdy nie uwzględnia różnicowania lub obniżania, opłat - w szczególności np. w zależności od dysponenta pojazdu. Określa jedynie tryb zaliczenia wniesionych opłat z uwagi na niezgłoszenie się osoby w zaplanowanym terminie na egzamin. Co ważne w tym przypadku zgodnie z art. 7 ust. 2 ww. ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o kierujących pojazdami dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych. Oznacza to, że dotychczasowe przepisy rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 16 stycznia 2013 r. zachowują moc najpóźniej do dnia 31 grudnia 2023 r. Natomiast do wydania nowego rozporządzenia lub zmian w dotychczasowym upoważniony jest zgodnie z delegacją ustawową wyłącznie minister właściwy do spraw transportu, który może uwzględnić stanowisko przedstawione we wniosku - o ile wprowadzenie ulg lub zasad różnicowania opłat - nie wymaga zmian na poziomie ustawy. Na powyższe wskazuje chociażby przywołany we wniosku przykład zwolnienia z opłat za przeprowadzanie egzaminów osób niepełnosprawnych o ile jest on przeprowadzany pojazdem osoby niepełnosprawnej, który został wprowadzony na poziomie ustawy o kierujących pojazdami (art. 56 ust. 4.). W tej samej ustawie zostało określone, że praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B lub B+E **na wniosek i koszt osoby egzaminowanej** jest prowadzona wskazanym pojazdem ośrodka szkolenia kierowców, który prowadził szkolenie tej osoby (art. 53 ust. 2a), co zaprzecza pogładowi wnioskodawcy o zmuszaniu osób zdających do wnoszenia podwójnej opłaty. Podobnie żaden przepis prawa nie nakazuje pobierania opłat za udostępnienie pojazdu osobie zdającej przez OSK.

Odnosząc się do samych kosztów rzeczowych i osobowych związanych z przeprowadzeniem egzaminu wyjaśnić trzeba, że w znaczącej części koszty te pozostają kosztami ponoszonymi przez ośrodek egzaminowania. To właśnie ośrodek egzaminowania ponosi koszty rzeczowe zakupu, utrzymania, eksploatacji oraz napraw pojazdów egzaminacyjnych - bez względu na to czy są one wykorzystywane do egzaminu. Koszty utrzymania i przystosowania placów manewrowych, zapewnienia obsługi osób zdających oraz utrzymania systemu teleinformatycznego niezbędnego do przeprowadzania egzaminów. Zwrócić należy również uwagę na to, że w przypadku prowadzenia egzaminu pojazdem niepozostającym w dyspozycji ośrodka egzaminowania, to po stronie ośrodka egzaminowania powstaje dodatkowy koszt wynikający z konieczności przyjęcia takiego pojazdu do egzaminu. Po przeprowadzeniu konsultacji z wojewódzkimi ośrodkami ruchu drogowego ustalono, że ogólne koszty przeprowadzania egzaminów przy użyciu np. pojazdów OSK w zasadzie nie różnią się od kosztów przeprowadzania egzaminów pojazdami pozostającymi w dyspozycji ośrodka. Co najwyżej w takiej sytuacji ośrodek nie ponosi kosztu zakupu paliwa. Niemniej zakres wykonanych prac w związku z przeprowadzaniem egzaminów pojazdem niepozostającym w dyspozycji ośrodka egzaminowania jest dużo szerszy. Przyjęcie pojazdu do przeprowadzenia egzaminu wymaga przeprowadzenia kontroli stanu technicznego pojazdu przez pracownika ośrodka. Dodatkowo inny pracownik (najczęściej informatyk ośrodka) powinien dokonać sprawdzenia działania zestawów rejestrujących przebieg egzaminu wraz z umieszczeniem karty SD w pojeździe - w celu rejestracji egzaminu, a następnie kartę taką usunąć z urządzenia - po każdym przeprowadzonym egzaminie

(jeżeli egzamin podlega obowiązkowi rejestracji). Ponadto pracownik techniczny ośrodka po dostarczeniu pojazdu dokonuje sprawdzenia dokumentów pojazdu, potwierdza ważność badania technicznego, ubezpieczenia OC, wpisu w dowodzie rejestracyjnym potwierdzającego przystosowanie pojazdu do przeprowadzania egzaminu oraz związanego z tym wymaganego wyposażenia pojazdu. Przed rozpoczęciem egzaminu sprawdzeniu podlega również sprawność działania elementów podlegających ocenie egzaminatora w czasie egzaminu - z uwagi na to, że pojazd egzaminacyjny nie może być wykorzystany do egzaminu w przypadku niesprawności elementów podlegających ocenie na egzaminie. Czynności te wymagają ze strony ośrodka egzaminowania zaangażowania czasu i pracowników, a tym samym generują koszty osobowe. Ponadto w przypadku niespełniania ww. warunków Ośrodek powinien umożliwić przeprowadzenie egzaminu pojazdem pozostającym w jego dyspozycji.

Przedstawione dodatkowe koszty, leżące po stronie ośrodka, zrównoważyłyby w opłacie za egzamin ewentualny koszt paliwa, którego faktycznie w sytuacji prowadzenia egzaminu pojazdem niepozostającym w jego dyspozycji ośrodek by nie poniósł. Z kolei wymienione przez wnioskodawcę koszty obsługi technicznej, naprawy, ubezpieczenia, amortyzacji, rat leasingu lub opłat najmu albo garażowania pojazdu stanowiącego własność ośrodka szkolenia kierowców są ponoszone w związku z przeznaczeniem pojazdu do prowadzonej działalności w zakresie szkolenia kierowców i nie pomniejszają kosztów ponoszonych przez ośrodek egzaminowania - obejmujących przeprowadzenie egzaminu.

Podsumowując, wnioski dotyczące innych kwestii niż ustalenie wysokości stawek opłat za przeprowadzenie egzaminów, w tym także wprowadzania ulg lub zniesienia opłat należy kierować do Ministra Infrastruktury. Podkreślenia wymaga również to, że minister właściwy do spraw transportu w dotychczasowym stanie prawnym regulującym wysokości opłat za przeprowadzanie egzaminu np. w zależności od dysponenta pojazdu wykorzystanego do przeprowadzenia egzaminu - poza wyżej przywołanym i wprowadzonym na mocy ustawy zwolnieniem z opłat osób niepełnosprawnych (pod warunkiem przeprowadzenia egzaminu pojazdem niepozostającym w dyspozycji ośrodka egzaminowania) - nigdy nie wprowadził do stanu prawnego żadnych innych ulg lub odstępstw od opłat egzaminacyjnych. Z uwagi na to nie przewiduje się wprowadzenia takich zapisów w uchwale Sejmiku WZP.

W związku z powyższym przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

**Ireneusz
Sławomir
Rogowski**
Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Podpis cyfrowy Ireneusz Sławomir
Rogowski
DN: cn=Ireneusz Sławomir,
SERIALNUMBER=PKOPL-70010303
212, CH=Ireneusz Sławomir,
Rogowski, G=Ireneusz Sławomir,
S=Ireneusz
Powiedz Załóżycielom ten dokument
Lokalizacja: miejsce podpisania
Data: 2023.03.05 15:16:18+0100
Foxit Reader Wersja: 10.1.1

Ireneusz Rogowski

Pouczenie:

Na podstawie art. 238 § 1 i art. 239 w zw. z art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) w przypadku gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a skarżący ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy.